

Азъ не се надѣвахъ, че между служителитѣ на Темида, може да има такива, които изпълнявайки своя служебенъ дългъ, могатъ да бждатъ тъй пристрастни и се правятъ на слѣпи предъ истината. Това твърдение за особното мнение е едно невежество, непростено за сѣдии. Да вземешъ 2 букви О. и М. за особно мнение. О, това е върхътъ на невежеството. Срамъ... Нека не говоримъ повече, азъ се срамя при вида на всичко това«...

ОПРЕДѢЛЕНИЕ

№ 2681.

Софийския Окръженъ Сѣдъ, въ рапоредителното си заседание, на 12 Юлий хилядо деветстотинъ и четиринадесета година, въ съставъ: П. Председателъ Г. Ханджиевъ, Членове: Иор. Хр. Пановъ, К. Весовъ — при П. Секретаря Ив. Въртеновъ и при участие на Прокурора Кл. Сърмобожовъ слуша доложеното отъ Панова углавно дѣло № 3214, по описа за 1914 година на Софийския Окръженъ Сѣдъ и следъ като изслуша заключението на Прокурора, за да се произнесе взема предъ видъ:

Отъ постановлението № 2 съ дата 30 Ноемврий 1913 година на 2-й Софийски Сѣдебенъ Следователъ (листъ 5 отъ следственото дѣло) се установява, какво заключението на лѣкаритѣ експерти Д-ръ Ив. Пиперковъ и Д-ръ Б. Татарчевъ, дадено сѣщия день (30 Ноемврий 1913 година), следъ предварителенъ външенъ огледъ на трупа на Лора Каравелова Яворова въ моргата на Александровската болница, е следующето: »че малката 4 милиметрова раничка на гърба е входната, а тази върху гърдитѣ отпредъ съ диаметръ около 1 с. м. е изходната и че следователно куршумътъ е влѣзалъ отъ къмъ гърба и е излѣзалъ отпредъ на гърдитѣ съ направление отзадъ напредъ и отъ долу на горе; сѣщо такова заключение съ логическа необходимостъ Сѣдътъ вади и отъ сѣдебно-медицинския актъ съ дата 1 Декемврий 1913 г., гдето единъ отъ лѣкаритѣ е на особено мнѣние (вижъ О. М. въ края на всѣки листъ